

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2383/2023
10.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Мирков, адвокат из ..., против туженог Месна заједница „Никола Тесла“ Зрењанин из Зрењанин, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 104/23 од 21.03.2023. године, у седници одржаној дана 10.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 104/23 од 21.03.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 104/23 од 21.03.2023. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Зрењанину П1 675/22 од 07.12.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужили на име стицања без основа исплати износ од 707.535,00 динара са законском затезном каматом од наступања правноснажности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара са законском затезном каматом од наступања извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 104/23 од 21.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена је пресуда на основу признања Основног суда у Зрењанину П1 675/22 од 07.12.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/22).

Правноснажном пресудом на основу признања обавезана је тужена да тужиљи на име стицања без основа исплати износ од 707.535,00 динара са припадајућом законском затезном каматом, као и да јој надокнади трошкове парничног поступка.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 03.10.2022. године, а вредност предмета спора је 707.535,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора.

У конкретном случају тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, већ на исплату на име накнаде штете.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**